

Geert en Katrien op Vekaansie

De wedstried

Geert en Katrien zaten n dikke weke op d' camping in Luxemburg. Ze haren vrij schier weer had. Berichten uut Grunnen wazzen nait zo mooi, t regende mor aal wat aan. Nee ze haren nait te kloagen. „Zelst der ook n moal uutgoan”, zee Katrien tegen Geert „t is al tegen elfm en doe ligst nog mor alle op berre te stinken. Kom der toch ais n moal uut of hest meschain pien in de kop val al dij draank dij stoe had hest gusteravond”.

„Dat vind k nait leuk wat of je nou tegen mie zeggen”, zee Geert, dij mit n sloepergekop rechtop in berre zitten goan was, „k Heb mor drij borrels had”. „Hou komst doar nou bie”, zee Katrien, „t Wazzen hail wat meer. Mor veur n keer gefit dat nait. Mor k vind dat je der nou wel n moal uut kommen maggen, Jan en Anne binnen allaank tot berre uut”. „Joa dat dank je de koekoek, zai hebben klaaine kinder dij om n uur of zeufm al wakker binnen. Dij tied hebben wie ook had. En ons kinder binnen groot en raaizen nou op heur zulfm”.

En doar haar Geert geliek aan, t was veur d' eerste moal dat ze soamen aanraize wazzen. Veureg joar wazzen baide nog mitwest. Geert dij nou noast berre ston en zug in zien ochtendjaas haisterde zee, „Mouten de Hollanders vandoag nait tegen de Belgen voetballen. t Is toch moandag. of vergis ik mie der in?” Doe vergist die nait. vandoag is t moandag en mouten de Hollanders tegen de Belgen voetballen”, zee Katrien nogal nareg, „as je mor waiten das toe nait mit dust. hest t haile spul organiseerd, mor k wil nait hebben dast mit dust. Best al op leeftied en hest ja hailendail gain kondietsie”. „Mor Katrien”, zee Geert mit n laif stemmetje, „k leuf dat ze mie in t doel hebben willen”. „k Zeg die t nog ainmoal Geert, t gebeurd nait. En doar is t mit oaflopen”. Om haalf twaalm zaten baaide boeten veur d' caravan aan n bakje kovvie mit kouk dou Jan op heur oaf kwam lopen. „Moi”, zee e, „En, hebben ie n beetje schier sloopen. k Heb vannacht dreumd dat wie van de Belgen wonnen hebben. Doe Geert stondst in t doel. Best loater deur ale Nederlanders dij hier op d' camping stoan op d' scholders droagen. Hest twij strafschoppen stopt en twij zekere doelpunten. Wat konst toe kieper”.

Geert keek glundernd noar zien Katrien en zee, „Zugst nou wel Katrien dat k goud bin. k Heb twij strafschoppen stopt en twij zekere doelpunten. „Loat mie nait lagen”, zee Katrien, „gaist mie toch nait vertellen dat dreumen woar binnen. As toe in t doel staitst kinnen ze net zo goud nooit aine in t doel zetten”. Dat haar Katrien nait tegen Geert zeggen mouten. „Zol k die n moal wat zeggen”, zee Geert kwoad, „k dou mit. En of je t nou wel of nait goud vinden ze kinnen op mie reken”.

Jan mos lagen. Hai haar t veur n kander. „Ik over die dreumen”, zee e loater tegen Geert dou Katrien even vot lopen was. „Din haar k beter zeggen kent dat k nachtmerrie had haar”. Geert mos ook lagen. Dou schoot hom wat in t zin. „Waist wat” zee Geert, „as wie Katrien nou as onze verzörger moaken, zai het heur EHBO diploma. Noa vief minuten haren ze Katrien omproat. „k Wil t wel doun”, zee Katrien mor din most mie beloven dat as k t nait goud dou, je nait begunnen te mekkern.

Soavond om zuefm uur mos elk en ain op t sportveldje achter d' camping wezen. Dou Geert,

most mie beloven dat as k t nait goud dou, je nait begunnen te mekkern.

Soavond om zuefm uur mos elk en ain op t sportveldje achter d' camping wezen. Dou Geert, Katrien, Jan en Anna en heur kinder mit heur klapstoultjes noar t sportveldje luipen haar Geert veul bekieks. Geert haar nooit n körte boksem aan. Hai haar aigelieks gain körte boksem, ja Katrien haar hom aine moakt van n olle laange boksem en dij haar e nou aan. Piepen luipen deur tot aan de knijen en zien widde bainen staken der as melkflessen onderuut. Hai haar n zunneklep op van t klaainjong van Jan en Anna. En n poar autohaanzen mit van dij goatjes.

Sportschounen haar e ook nait, mor dij haar e laidn van Jan, mor dij wazzen hom n poar moaten te groot. Hai kon doarom gain grode stappen nemen aans vlogen hom de schounen uut. Mor sportief leek t in elk geval wel. Dou e mit zien uitrusten bie n Duutser langluip zee dij Duutser, „Herr Sep”. Geert begreep nait wat of dij Duutser doar mit beduilde. Jan vertelde aan Geert, dat dij Duutser Sep Meyer beduilde, dij haar bie t kiepen ook altied n boksem aan tot op d' knijen. „k Goa vlak achter t doel zitten Geert heur”, zee Katrien, „as ze die wat aandoan hebben bin k geliek bie di”.

Katrien en Anna gingen op heur klapsteultje achter t doel zitten. Dou Geert zich wat aan t opwaarmen was, hai keek hou of d' aandern t deden, deur wat vremde bewegens te moaken, haard lopen, deur de knijen, springen en nog aans wat zee Katrien, „Moak die nou nait al te muide. As je straks kiepen mouten din ligst op oapegoapen”. Geert dij dit aalmoal heurd haar zee, „k Heb die aanwezen as onse verzörger, mor ik kin mie nait heugen dat k die aanwezen heb as mien coach. Dus allain verzörger en aans nait. Hest dat begrepen?” Katrien dij schrok omdat e zo tekeer goan was zee niks. Anna dij stief noast heur zat en de verichtens van heur Jan in de goaten huil zee, „Dat was Geert net tegen die zee dat mainde hai nait. Dat binnen zenen. k Heb n moal in n boukje lezen dat mannen dij aan topsport doun vlak veur heur wedstried nait meer goud waiten wat of ze doun. t Binnen zenen. Anna haar nooit zo'n boukje lezen mor Katrien keek inainen weer vol belangstellen noar heur Geert. Dij nou gespannen in t doel stond, de wedstried was begonnen. Dou pakte Katrien n soort van n spandoukje uut heur tassie woar ze mit grode letters op stoan haar „d' bal wordt keerd deur mien Geert”.

„Hou hest dat wel zo gaauw kloar kregen”, zee Anna, mit grode ogen, kiekend noar t spandoukje. „k Haar nog stukje tentzail onder d' caravan liggen en mien lippenstift kin hail goud schrieven”, zee Katrien glundernd dou ze t dinkje omhoog huil. Mor t spandoukje het nait veul holpen. Geert het twij minuten mit kinnen doun. Net dou e achterom keek noar Katrien dij aan t maaljoaen was mit heur spandoukje, heurde e Jan ook ruipen in t veld. „Even bie de wedstried blieven Geert”. dou was t teloat, Geert kreeg d' bale liek veur d' kop. Mit vaar man hebben ze hom noar zien caravan droagen mouten. Doar is wel weer wat opknapt deur Katrien. „t Is dien schuld dat k mien tallenten nait zain kin loaten”, zee Geert, mit n vergrelde stem. „As toe der nait stoan haarst mit dat spandoukje van die, dan was mie dit nait overkommen”.

Katrien bleef kaalm en zee dou ze Geert mit n waskelap om d' kop streek, „wat haren wie oafspraken? k Mainde dat k zegt haar dat k wel joen verzorger wezen wol, mor dat k gain gemekker van die heuren wil”. Geert is dij oavond op tied in berre schoten en aanderdoags is e wat in zien caravan zitten bleven. Hai haar nog n barstende pien in d' kop. Mor mekkern het e nait meer doan. En kiepen dut e hailendail nooit weer.